

Carrer d'Anselm Clavé

Granollers

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer d'Anselm Clavé, 08400-GRANOLLERS
Emplaçament: A la zona d'eixample de Granollers

Coordenades:

Latitud: 41.60803
Longitud: 2.28881
UTM Est (X): 440741
UTM Nord (Y): 4606502

Classificació

Número de fitxa: 08096-253
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Necessita algunes actuacions de millora
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos
Autor de la fitxa: ARQUEOCIÈNCIA - J. M. Huélamo
Data de registre de la fitxa: dj., 01/11/2001 - 01:00

Descripció

La Carretera forma l'espina de la població. Està formada de sud a nord, en el seu tram urbà compacte pels carrers Francesc Macià, Alfons IV, Anselm Clavé, Joan Prim i Primer Marquès de les Franqueses. Ha estat la via de relació, progrés i relació i, malgrat els noms que té, es pot ben bé dir que el seu nom propi és aquest: "la Carretera". Sobre els marges de "la Carretera" i, principalment en el tros de les places del Bestiar o de can Sínia (oficialment de Maluquer i Salvador) i la de la Corona podem dir que tradicionalment hi ha l'aparador de la ciutat (BAULIES, 1965). Els edificis al carrer d'Anselm Clavé són de molt

diferents tipus constructius, però són, per regla general, de millor construcció i aparença que els dels carrers interiors dels eixamples. Els edificis que s'han fixat són els que es relacionen a continuació: SENARS: 1 (Fonda Europa), 3 (ca la Sila), 5-7 (can Quirze), 13, 15, 23 (casa Garrell), 27, 29 (casa Torrabadella, 1902, antics números 57-61), 33 (1917, can Ferro, cal Gall), 39 (decoració i reixes, can Serra forner), 41, 43 (1886, però molt reformada), 47, 49, 51, 53, 55 (casa de veïns amb decoració), 57-59-61-63 (grup de similars característiques), 81 (forn de l'Espinassa molt reformat, on s'ha reproduït l'antiga placa del carrer que avui es troba al Museu) / PARELLS: 2 (catalogada, can Pinta sol), 30 (casa Esteve Rodoreda), 32 (can Xirau), 40-42 (Museu de Granollers), 48, 50, 58, 62 (casa de veïns, ca l'Espadenyer de Blanes), 70 (façana interessant), /

Observacions:

L'animació, la bullícia, el tràfic interior i de pas són constants i d'un bigarrament atuïdor. Com deia Pere Blasi i Maranges "com si les gents de Granollers haguessin nascut en un lloc de fira permanent" (BLASI, 1929). Segons Amador Garrell, La Porxada és el símbol de la Vila, la carretera de la ciutat (GARRELL, 1929).

Història

Es troba al carrer-carretera que travessa el casc urbà i que impulsà el creixement del primer eixample de Granollers, a finals del segle XIX, on es troben representats els moviments arquitectònics dels darrers cent anys. Aquest eix, darrerament, està patint un fort procés de transformació amb la proliferació de construccions de substitució. El precedent d'aquesta via de comunicació és el Camí Ral, que es va construir sobre una via romana. Aquest camí Ral, transitat per animals de bast, carretes, carros i diligències, va ser substituït el 1848 per la nova i actual carretera, traçada prop de les primeres cases bastides a l'eixample a partir de l'any 1835 (BAULIES, 1965). El pas de la carretera de Barcelona a Vic, d'una forma tangencial al nucli antic va ser el revulsiu que necessitava la ciutat per trencar definitivament els seus lligams amb el passat. Tot just s'havia iniciat el procés d'enderroc de la vella muralla, amb la intenció d'engrandir el seu perímetre edificat i poder fer front a les noves perspectives de creixement que es començaven a albirar. Les obres van començar l'any 1834, d'acord amb un projecte de 1799, el qual va haver de ser immediatament ajornat com a conseqüència de la "guerra del Francès". Més tard, van ser les guerres carlines la causa d'una nova paralització i no va ser fins a l'any 1841 quan, de nou, es reprengheren els treballs. En un primer moment, i tal com es va fer públic l'any 1842, el seu traçat estava previst passar pel darrera de la serra del Congost, des del Pontasco -la cruïlla entre la carretera de Barcelona i la de l'Ametlla- fins a Bellulla i l'Ametlla per pujar als cingles de Bertí, Centelles i Vic. En tractar-se d'una via amb vocació militar, l'estratègia aconsellava allunyar-la dels llocs emboscats. La nova carretera es va inaugurar l'any 1848, per ordre reial. Al seu pas pel terme municipal, la nova carretera es bifurcava: un ramal seguia el seu recorregut cap a l'Ametlla, mentre l'altre, pel Coll de la Manya circulava longitudinalment a molts pocs metres del casc antic, seguia cap a Les Franqueses del Vallès i la Garriga on s'unia amb l'anterior traçat. La carretera, ha esdevingut l'eix sobre el qual ha pivotat el creixement urbanístic granollerí. Suposà, des d'un primer moment, el símbol de la modernitat on s'instal·laren les edificacions importants i els principals comerços i serveis financers que una ciutat en plena puixança requeria (HOMS, 1995).

Bibliografia

BAULIES I CORTAL, Jordi (1965) Granollers. Barcelona, Biblioteca Selecta, volum. 372.
BLASI I MARANGES, Pere (1929) "El nostre tribut" La Gralla, Vol. 3, La Carretera i el mercat, Granollers. GARCIA-PEY, Enric (1990) Recull onomàstic de Granollers: Motius, topònims, nomenclatura, Estudis de Granollers i del Vallès Oriental, Núm. 3, Granollers, Ajuntament de Granollers. GARRELL, Amador (1929) "Editorial" La Gralla, Vol. 3, La Carretera i el mercat, Granollers. HOMS I COROMINAS, Josep (1995) Granollers. Retalls d'Història Urbana. Granollers: Tarafa, Editora de Publicaciones, S.L. Revista del Vallès.

